

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

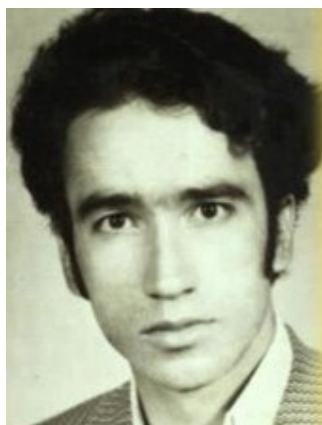
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شاعر: زنده یاد "داوود سرمد"
ویراستاری و ارسال از: احمد پوپل
۱۵ سپتمبر ۲۰۲۱

زنده یاد داوود سرمد

اشعار زنده یاد «داوود سرمد»

(۲۴)

ابر و کوه

شنیدم ابر تاریکی به کوهی سُبُک مغزانه زد طعنِ حقارت
که: من آزاده می‌گردم سُبُکبال توئی خوابیده در بندِ اسارت!
ولی کوه زمینگیر و فلکسای از این توهین پوچ او بر آشفت
به گوشِ ابر تاریکِ سبکسیر به لفظ بی‌زبانان، این چنین گفت:
"منم آن کوه سرافراز مغرور که می‌جوشد به قلبم چشمه نور
شبانگه اختر و در صبح، خورشید سلام می‌فرستند دایم از دور
اگر چه پای سنگینم ببستند به زنجیر سکون جاودانه

ولی از سینه آتشفشانم زبانه میکشد آتش، زبانه
 ز بس از خشم میسوزد دماغم دلِ هر پاره سنگم شعله خیزست
 ستونم سخت تر^۱ باشد ز پولاد دم استیغ من چون^۲ تیغ، تیزست
 اگر گاهی ز جای خود بجنبم بلرزانم زمین و آسمان را
 جهانی میرود در کام آتش نسازم رام اگر آتشفشان را
 توئی آن ابرِ خشکِ بی مروت که سیرت را مُعین میکند باد
 به پای خویش گامی هم نرفتی چه میلافی، منم: آزاد، آزاد"

غازی آباد جلال آباد / ۲۴ دلو ۱۳۵۲ خورشیدی «سرمد»

در کتاب رزم پیام آوران که به رنگ **سرخ** نوشته ام آمده اما در اشعاری که نزد من موجود است به استناد آن به رنگ آبی اصلاح شده است.

۱ - ستونم پخته تر باشد - ستونم سخت تر باشد ۲ - **ستیغ من به سان تیغ، تیزست** - دم استیغ من چون تیغ، تیزست